

П Р Е Д Н О Л О В І Є.

Шиліи мои единокородцы!

Ето едва дойде время да издамъ одавно обавенъ-тъ мой книжъ, на кож-то за изданіе-то знамъ, чи съ много отъ спомоществователи-те, кои-то съ съ лани подписали, а наймного оныя, кои-то съ пары-те дали напредъ, посумнили; а право и иматъ да сумнатъ, защо съ съ мнозина обѣривали да издадатъ по нѣкое дѣло, секій споретъ силы-те си да ползува рож-атъ си; но катомъ не съ допустилъ обстоятелства-та, тѣ съ съ задръжали отъ изданіе-то: и тѣй имъ съ е осуетило намѣреніе-го. Отъ това съ не само щетовали, що имъ съ е трудъ-атъ осуетилъ, но още съ и злочестно имъ по между съотечественицы-те си задобили: за кое-то тѣ ни наймако не съ криви.

Иъкъ знамъ, чи и сега има доста ревнителы, кои-то бы, или своя оригинална съчиненія или преводи готови были да издадатъ, но катомъ видатъ какъ съ списатели-те слабо награждаватъ, то махчатъ; и така тѣхни-